

SZIVÁRVÁNY

2004.
MÁJUS

5

LESTYÁN SÁNDOR

A SZÉNÉGETŐ ÉS AZ ŐZGIDA

Egy szénégető hazafelé ballagott az erdőből a faluba. Jókedve volt – nyolc napja nem látta a családját, de estére megölelheti két gyereket, a nagyobbacska Miskát és a kis Julist.

Mókust ígért nekik, de az erdő bozontos farkú légtornásza ügyes volt, nem hagyta magát megfogni. Miska és Julis biztosan elszon-

tyolodik, de apjuk megvigasztalja őket a szépen szoló síppal, amit faragott.

Amint ment, mendegélt, egyszerre csak megpillantott egy sárga pöttyös őzgidát.

– Vajon mi történt veled, te kis árva? – hajolt óvatosan a riadt jószág fölé.

– Ne félj, jó kézbe kerültél! Anya nélkül elpusztulnál a vadonban. Én hazaviszlek, felnevellek, aztán, ha felerősödtél, visszatérhetsz az erdőbe.

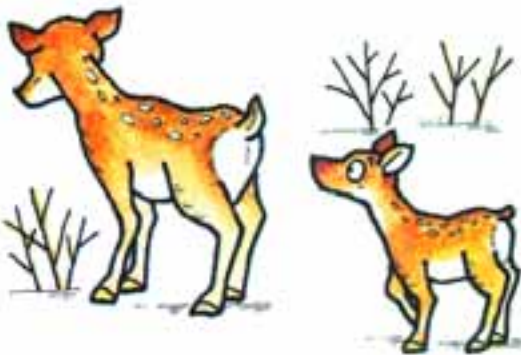
A szénégető levette válláról a tarisznáját, hogy beletegye az őzgidát.

Ebben a pillanatban a sűrűből előlépett egy őz.

– No lám – mondta a szénégető elmosolyodva –, előkerült a kis árva mamája!

A sárga pöttyös gida egy vidám szökkenéssel anyja mellett termett, és hozzásimult. A szénégető derűs arccal nézte, míg őzmama és gidája eltűnnek a sűrű rengetegben, aztán fűtőrészeve folytatta útját hazafelé.

Nem vitt haza se mókust, se őzet a gyerekeknek. De a faragott síp mellé ráadásnak hazavitte ezt a történetet.

Fontos, hogy a gyámoltalan kisállatot mindig szemmel tarthassa a mamája, de ne vegye észre az ellenség. Színük beleolvad a környezetbe: az árnyék- és fényfoltos erdőbe, a fehér jégmezőbe. Ezért pettyes az őzgida, csíkos a vadmalac, fehér a kisfőka.

Elöl megy a mama, utána a fia, s hogy el ne veszítse, az anya „lámpást” hord. Az őznek, a szarvasnak az ülepe fehér, a rókának a farka vége. Ha ellenség elől menekül, előre csapja, hogy ne viritson, ha a kicsinye követi, magasba emeli, mint egy fehér zászlót: Gyere utánam, kincsem!

AZ ÁLLATOK BESZÉDE

Tavasz van. Figyeld a világot: az emberek mosolygósabbak, a növények rügyeznek, bimbóznak, az állatok kicsinyeket nevelnek, s mindenik a maga nyelvén kiabálja világga örömet.

A KIS PULYKÁK

Korpa, dudva
az ételünk,
csak így élünk,
csak, csak, csak!

Apró túró,
az lesz a jó!
Lub, lub, lub,
udri, udri, udri!

A NAGY PULYKÁK

A NAGY KUTYA

Ha felkelek, ha, ha, ha!
Ha felkelek, ha, ha, ha!

A KIS KUTYA

Lába kereke viszi,
zsau, au, au,
lába kereke viszi,
zsau, au, au!

A BÉKA

Mit varrsz, mit varrsz,
mit varrsz?
Papucsot, csot-csot-csot!

Kell-e dió, fiú?

A SÁRGARIGÓ

A BIKA

Mi-hály! Mi-hály!
Sa-mu, mú, mú, mú!

A FUSTIFECSKE

Icsiri, ficsiri, kicsirike!
Nyisd ki szemedet,
rest Birike!

Künn csücsü, künn csücsü,
künn csücsü, künn csücsü.

A CINEGE

A MACSKA

Máááj! Máááj!
Máááj!

A LÓ

He-he-here!
He-he-here!

A LIBA

Hát-hát-kása!
Hát-hát-kása!

Mondjátok úgy a versikéket,
hogy minél inkább
hasonlítson az illető állat
»beszédére».
Utánozzátok más állatok
hangját is.
Ha a felnőttek már kezdik
ráncolni a homlokukat,
gyorsan váltsatok át hal-
nyelvre: némán tátogjatok.

SZILÁGYI TOSA KATALIN
rajzai

A BÖLCS ÖSZVÉR

Üzbég mese. RAB ZSUZSA átdolgozása

Volt egyszer egy öszvér. Mint minden öszvér, buta volt és makacs, és ráadásul beképzelt.

Egyszer betévedt egy kertbe. Látja, hogy az erős, magas almafákon apró, piros almák teremnek, a fa alatt pedig vékony indákon óriási dinnyék érnek.

Fontoskodva csapta hátra a fülét:

– Milyen ostobán rendezték el ezt a világot!

Bízták volna csak rám, a bölcs öszvérré.

Meghallotta ezt az almafán üldögélő veréb. Megkérdezte:

– Ha meg nem sértelek, mit csináltál volna másképp?

– Hát nem látod? – bölcsködött az öszvér. – Nézz körül! Ezen a nagy-nagy fán akkora almák teremnek, mint egy kisgyermek ökle, azokat a hatalmas dinnyéket meg alig bírják a vékony indák. Az volna a helyes dolog, ha a nagy almafán akkora alma teremne, mint a dinnye, a gyön-

ge indákon meg olyan kis dinnyék nőnének, mint az alma!

Így szólt az öszvér, aztán vakarni kezdte oldalát az almafa törzsén. Abban a pillanatban leesett egy alma, és nagyot koppant az öszvér fején.

– Iá-iá-iá! Szegény fejem, ja-a-aj! – ordított az öszvér.

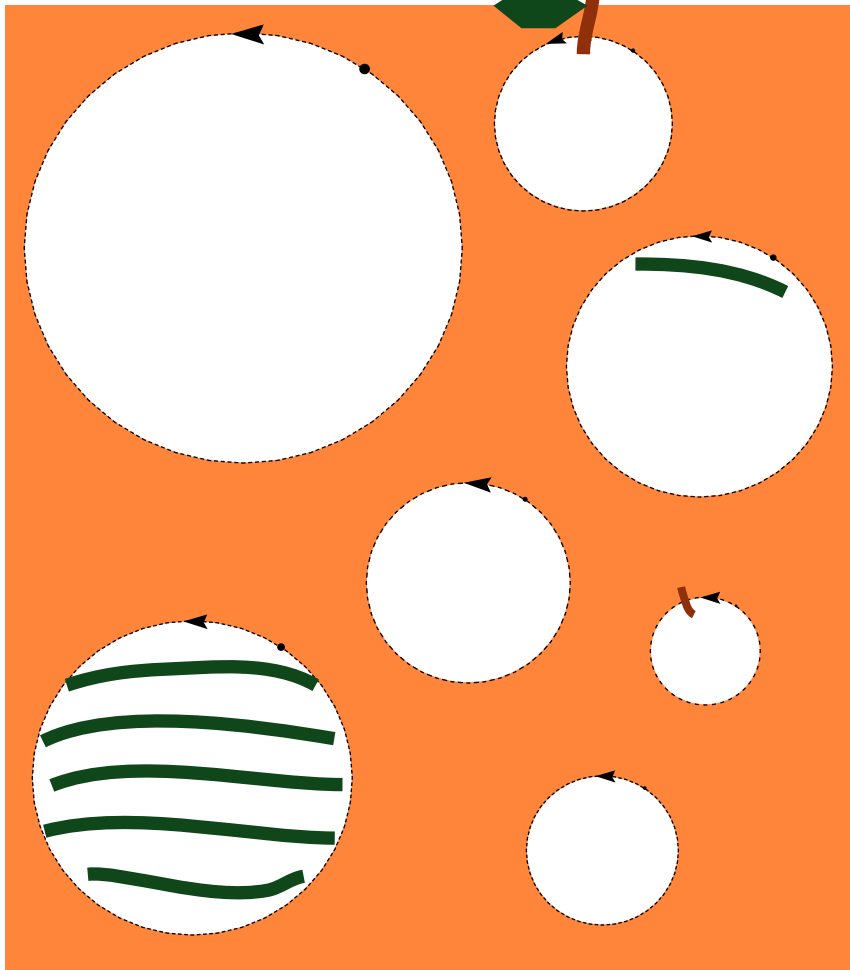
Nagyot nevetett a veréb.

– Látod, tisztelt bölcs – mondta –, mégis jó, hogy az alma nem akkora, mint a dinnye, mert különben kereshetnéd most a fejedet.

– I-iga-az – az öszvér csak ennyit mondott, és gyorsan elhordta az irháját az almafa alól.

Rajzolj almát és dinnyét a nyíl irányában haladva.

Színezd ki, majd számozd meg növekvő sorrendben a gyümölcsöket.

Csendesen szól a tilinkó,
legel a másodfű _____.
Olyan kedves, olyan szelíd,
ha anyjára gondol, nyerít.

Tarka _____ szénát szálaz,
megörli a szénaszálat.
Kérődzik az istenadta,
száját sűrűn nyalogatja.

Áll a kis _____
csámpás lábain,
érdes nyelvével
a szélbe nyalint.

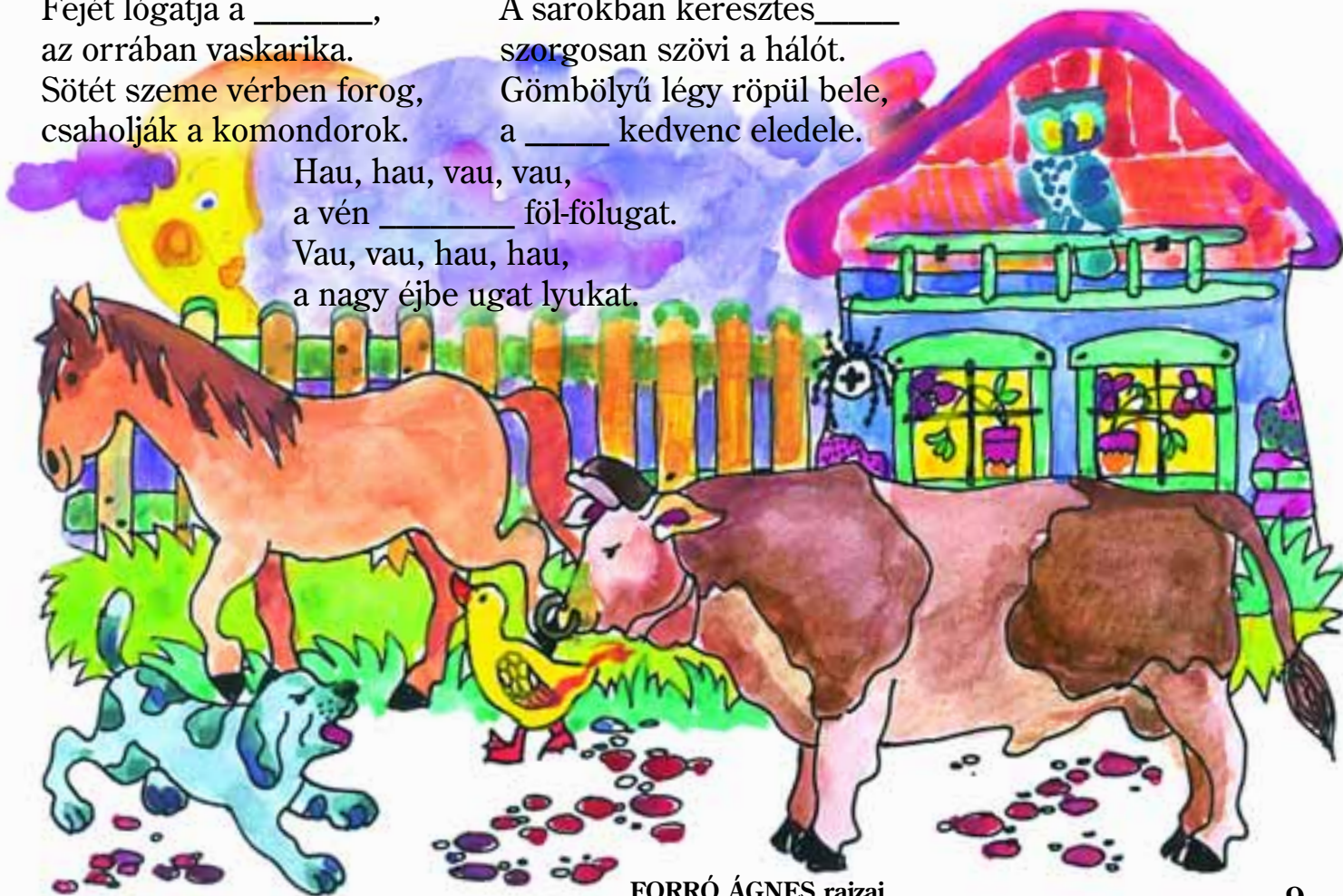

DÉNES GYÖRGY versikéiből kihagytuk az állatok nevét. Rájuk ismertek? Írjátok be a pontok helyére: kőről szól a vers.

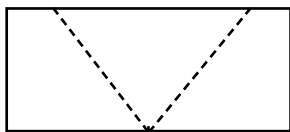
Fejét lógatja a _____,
az orrában vaskarika.
Sötét szeme vérben forog,
csaholják a komondorok.

A sarokban keresztes _____
szorgosan szövi a hálót.
Gömbölyű légy röpül bele,
a _____ kedvenc eledele.

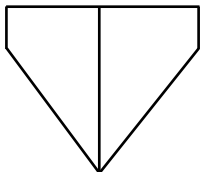
Hau, hau, vau, vau,
a vén _____ föl-fölugat.
Vau, vau, hau, hau,
a nagy éjbe ugat lyukat.

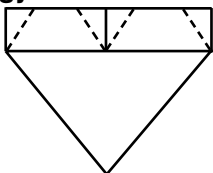
1. A téglalap háromszor olyan hosszú, mint amilyen széles. Jelöld meg a hosszabbik oldal felét.

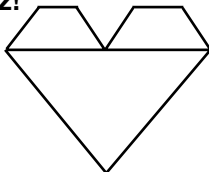
2. Tűrd fel a sarkait.

3. Fordítsd meg, és hajtsd vissza mind a négy sarkocskát.

4. Fordítsd meg újból. Kész!

A kolozsvári Zene-
líceum I. B osztályá-
tól tanultuk ezt a szív
alapformát, amelyből
egy kis rajzzal kiegé-
szítve pillangót, sok-
féle virágot varázsol-
hattok. Csak színes
papír, karton és szár-
nyaló képzelet kell
hozzá.

Májusban persze ez is az anyukáé.

Szervusztok, kis barátaink!

Köszönjük szépen a sok-
sok rajzot, verset, mesét,
kézimunkát és dicsérő szót
a balavásári I.; a gyergyó-
alfalui I. B; a gyergyó-
alfalui I. B; a varosolci II. B osztálynak; a
kolozsvári Bóbita és Cse-
mete Református Óvodák-
nak; a Zenelíceum I. B; a
Báthory István Líceum I. A;
a kovásznai Orbán Balázs
Iskola I. B; a székelyudvar-

Nagy Dalma, Kovászna

helyi Bethlen Gábor Iskola I. A; a Tompa László Iskola I. B osztályának és a következő gyerekeknek: **Kirchmaier Ádám**, Nagybánya; **Orbán Tamás**, Parajd; **Józsa Kincső** és **Józsa Tibold**, Orbaitelek; **Opra Otília** és **Eszter Anita**, Kovászna; **Demény Tímea**, **Doma Botond**, **Hegedűs Ervin**, **Nagy Zsolt**, **Fráteen Noémi**, Marosvásárhely; **Fábián Szabolcs**, Szászrégen; **Timár Kinga**, Csíkszentdomokos; **Csucsák Emőke**, Csíkszentkirály; **Ács Szilvia**, Gyergyócsomafalva; **Fazekas Renáta**, **Bernát Péter**, Nagyvárad; **Gödri Tünde**, Brassó; **Szeredai Krisztián** és **Loránd, Nagy István**, Zilah; **Tóth Emőke**, Küküllőkeményfalva; **Péter Boglárka**, Mindszentboroszló; **Gál Andrea**, Marosszentkirály; **Kovács Izabella**, Homoródkarácsonyfalva; **Borbát Emőke**, Erdőfüle; **Ambrus Csaba**, **György-Lőrincz Tünde**, Szentegyháza; **Borcsa Janika**, Vajdakamarás; **Poósz Beatrix** és **Renáta**, **Mártin Dalma**, **Mártin Krisztián**, Mezőfény; **Bálint Szilvia**, **Polnár Eduárd**, Szilágysomlyó; **Rend Orsolya**, Székelyudvarhely; **Horvay Balázs**, Nagykároly; **Újvárosi Beáta**, **Szász Brigitta**, **Szabó Eszter** és **Imola**, Alsóbölkény; **Dányi Adrien**, Hegyközsatár.

FEKETE VINCE

HÍVOGATÓ

Nézd a hegytető
árván
énreám, tereád
vár már.

Fanni meg Dani,
csak gyertek,
virággal várnak
a kertek.

Gombával vár a
hegyoldal,
eper meg sóska
egy öllel.

Székely Tímea Kolozsvárról küldte nekünk ezt a nagykalapos gombát. Készítsétek el ti is. Fehér papírból vágjátok ki az alapot, kenjétek meg ragasztóval. Sodorjatok szalvétakígyókat, s ezeket kívülről befele haladva körbe-körbe nyomkodjátok a ragacsos lapra.

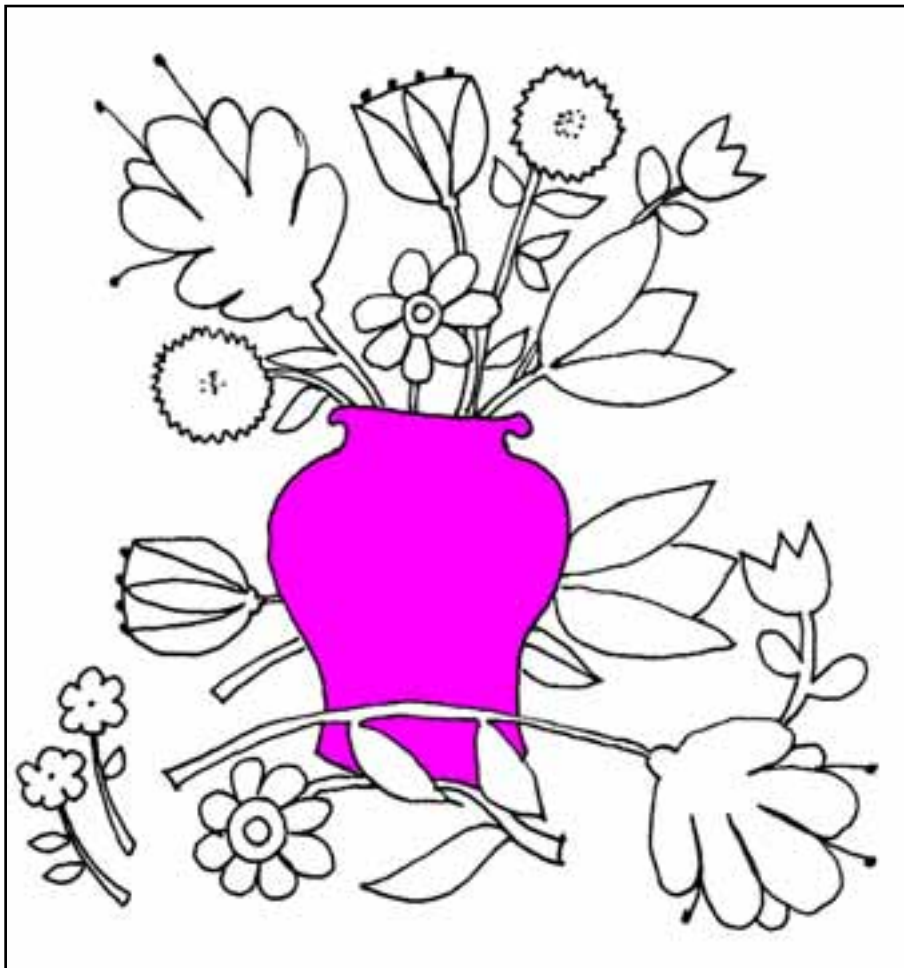
Köszöntelek, drága anyám,
A te napod ünnepnapján!
Köszöntelek hóvirággal
És gyönyörű, szép rózsával.
Minden nap egy ünnepnap,
A tied a legszebb nap!
Fényes csillag égen jár,
Soká éljél, jó anyám!

Timár Rita, Csíkszentdomokos

A VÁZÁBAN	●
A VÁZA ELŐTT	♥
A VÁZA MÖGÖTT	✕
A VÁZÁTÓL JOBBRA	○
A VÁZÁTÓL BALRA	✓
A VÁZA ALATT	▲

Színezd ugyanolyan színűre az egyforma virágokat.

Rajzold mindenik mellé azt a jelet, amelyik a helyét mutatja.

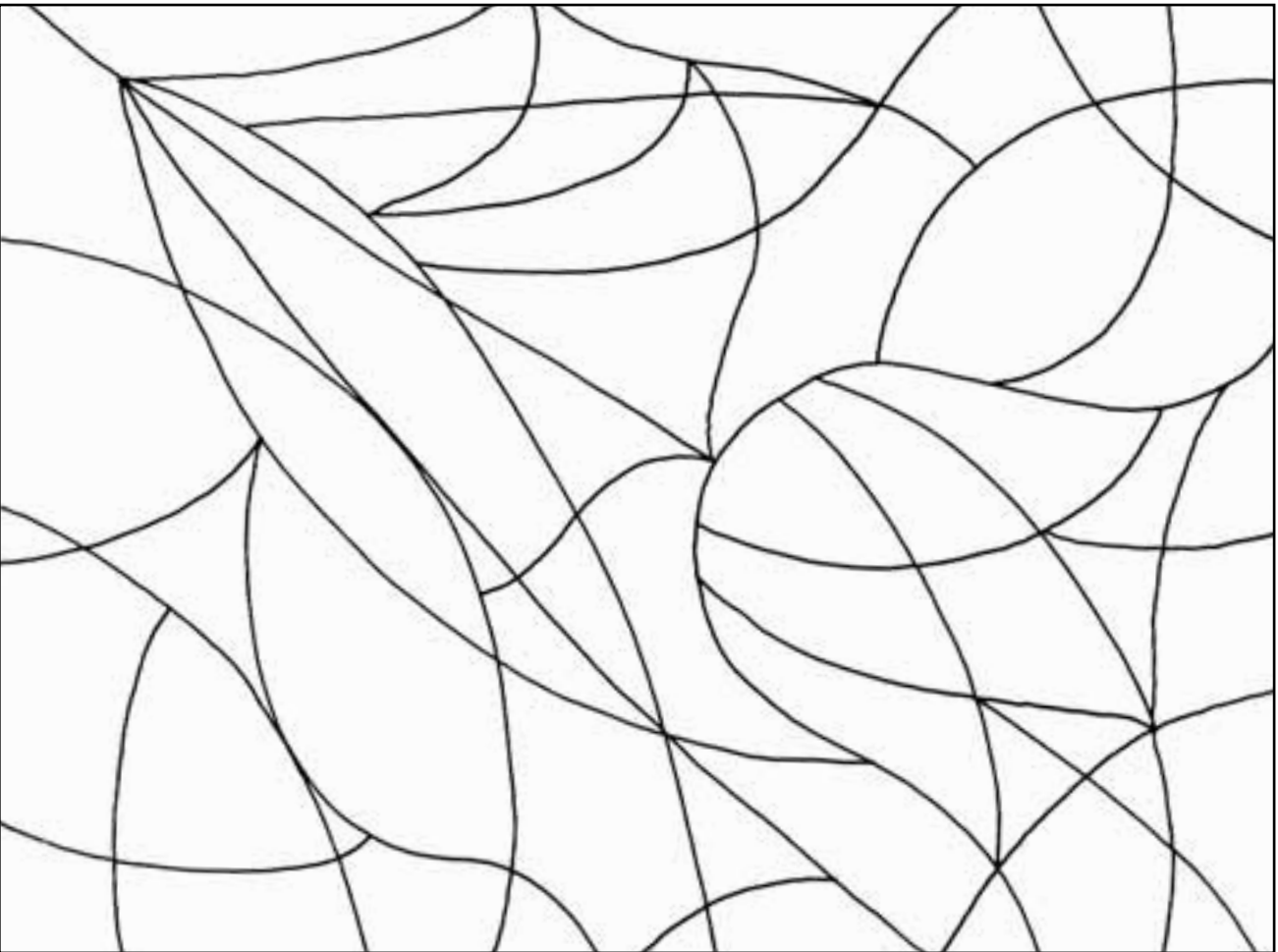

SZABÓ ZELMIRA rajza

Édesanyámnak

Ide ragaszd a hátlapról kivágott fát,
majd hajtsd ketté a kártyát.

*Mint fény az árnyat,
záport a virág,
mint patak a medrét,
madarat az ág,
mint sóhajos nyári éjjel
a fák az eget –
mindenkinél jobban: téged
így szerettelek.
Benedek Zsuzsa*

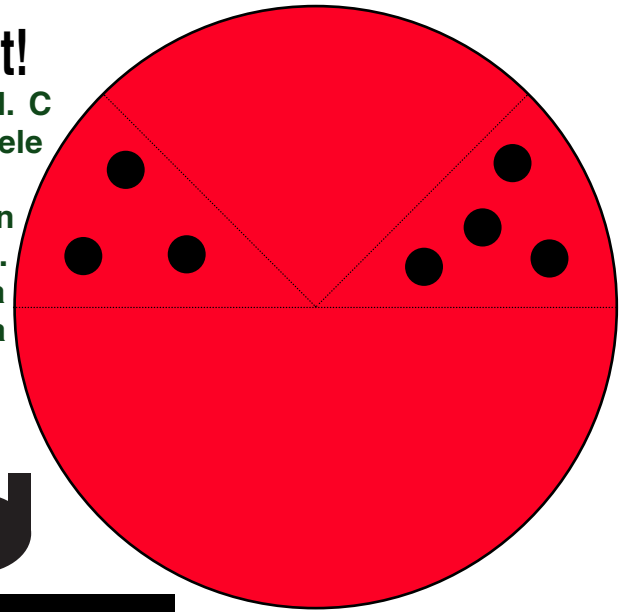
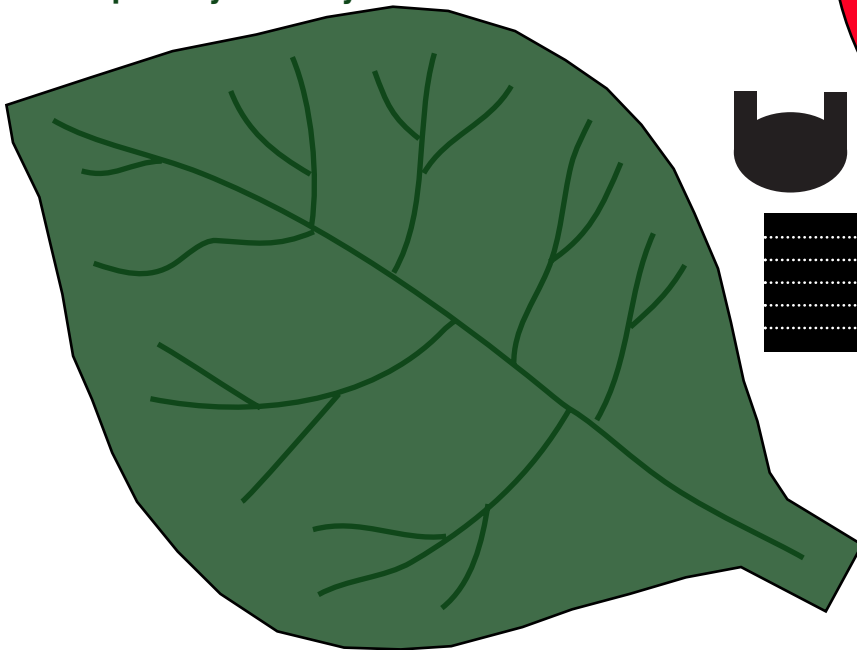

**Ha megtalálod, színezd ki a tulipánt zölddel, pirossal.
Gondosan dolgozz, mert ez lesz az anyukádnak szánt
ajándékkártya belső fele.**

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat!

Ha ti is elkészítitek a szatmárnémeti 4-es Iskola I. C osztályának katicabogarát, nagy örömet szereztek vele édesanyátoknak.

Vágjátok ki a levelet, a piros kört. A pontok mentén hajtogassátok úgy, hogy a pöttyök felülre kerüljenek. A cingár lábacskákat alája, a csápos fejet a csúcsára ragasszátok. A szárnyát hagyjátok szabadon, hátha belerepül anyuka tenyerébe.

KANIZSA JÓZSEF

A KATICABOGÁR ÁLMA

Egyszer volt, hol nem volt egy álmodozó katicabogárka. Mindig a legszebb virágokat választotta ki, neki volt a legtöbb pettye, és neki csillogott legszebben a szárnya. Mégis elégedetlen volt. „De jó volna, ha énekes pacsirta lehetnék!”

Azon nyomban pacsirtává változott. Fönn a levegőben lebegett, és énekelt. De nem sokáig! Egy vércse vette üldözőbe. Épp, hogy be tudott repülni egy közeli bokorba. Így sóhajtott: „De jó volna, ha sas lehetnék, a levegő királya, s megleckéztethetném a vércsét!”

Alig gondolta ki, máris sasként keringett. Élvezte a magasságot és szárnyai suhogását. De puskaropogást hallott, s golyók süvitettek el mellette. Zuhanórepülésben bukott a fák közé.

Pár napig nem is mert álmodozni, de aztán... A távolban csendesen legelésző tehéncsordát látott. „De jó volna, ha kolompós vezértehén lehetnék!”

Máris vezértehéné változott. A csordás nem hitt a szemének, amikor látta, hogy a vezértehén elkóborog a csordától. A pulikat azonnal ráuszította, azok meg a farkába csimpaszkodtak. Gyorsan visszaváltozott újra katicabogárrá.

Megfogadta, hogy soha többé nem akar semmi más lenni. Örült a virágoknak, s örült, ha egy-egy kisfiú vagy kislány a tenyerébe vette, s énekelgetve biztatta, hogy ujjbegyéről elszálljon.

Ha el nem szállt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Nemcsak a katibogár, mi is mindig másra vágyunk. Például városról falura, faluról városra.

**Ezen a négy oldalon be-
kukkinthatsz a falusi és a
városi gyerekek életébe.
Döntsd el magad: ki szív
tisztább levegőt, ki jut el
könnyebben az iskolába,
kinek jobb barátai az
állatok, ki eszik frissebb,
természetesebb ételeket.**

LÁSZLÓ NOÉMI

Álom, álom

Beton, beton, kocka, kocka,
halászom a zavarosba',
kocsi, kocsi, villamos,
csupa por a zavaros.

Üzlet, üzlet, kirakat,
nyargalom a hidakat,
zebra, lámpa, reggel, este,
utcazajjal tente, tente.

Ha elalszom, fűvön járok,
bodzabelet kalapálok,
nádfurulyát faragok,
friss levegőt harapok.

Ha elalszom, szalma zizzen,
közel lakik a jóisten,
csikó fűjtat kerek réten –
álom, álom, békességem.

Én még csak kisfiú vagyok,
 A világról mit sem tudok.
 Egy faluban éldegélek,
 Nyugodt falu a mienk.
 Szegény faluban élek,
 Az emberek mégis gazdagok.
 A faluból a világ összes pénzéért
 Sem költöznék el a városba.

Soós Nándor, Berettyószéplak

WEÖRES SÁNDOR

Falusi fiú a városról beszél

A városban mindenféle van! Nagy kirakat-ablakok,
mögöttük hosszú selyem, piros süveg a majmon!
Mennyi lárma! Villamos csörömpöl, gépkocsi morog,
éjjel, éjjel távoli zeneként hallom.

A városban toronyóra, száz villanyóra
este ragyog, mint a holdvilág!
A sarkon rendőr, a lépcsőn szunnyadó anyóka,
s a ligetben mennyi virág!

A városban könnyű, könnyű boldognak látszani,
pedig tilos a gyepre lépni, tilost jelez a lámpa szeme.
Tilos, tilos, tilos: ki jön velem játszani?
Sapkám hova lett? És én még megvagyok-e?

Kedves falun élő gyerekek, higgyetek Nándornak: lehet, hogy a városban könnyebb, csillogóbb az élet, de nem érdekesebb, nem nyugodtabb, és nem vidámabb.

MÜLLER KATI rajzai

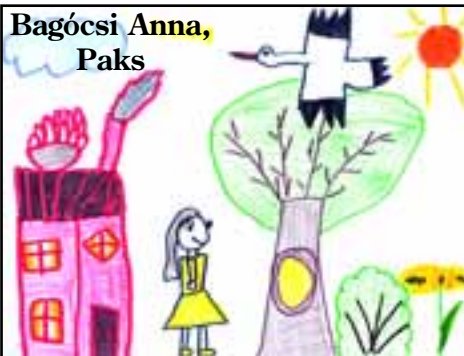

Nagy-nagy szeretettel üdvözlöm minden kedves Barátomat-Barátnémat, elsősorban azokat, akik levelükkel örvendeztettek meg, és akiknek – ugye? – kivétel nélkül válaszoltam. De nem tudhatom, eljutott-e a válaszlevelem azokhoz, akik nem adták meg pontos címüket.

Mostanában is sok szép

20 Vass Éva, Küküllőpócsfalva

Bagócsi Anna,
Paks

levél érkezett Tőletek. A legkedvesebbek a kis elsősöktől. **Tóth Csenge** Székelyvarságról nemcsak gyönyörűen, hibátlanul ír, de okosan, szépen is fogalmaz.

Köszönöm **margittai I. G** osztályos barátainak a sok-sok gyönyörű rajzot. Típetupa külön köszöni **Nagy Borókának** a pici, csinos sógyurma

Kiss Valentin, Kőkenyesd

vázát, amely azóta is az éjjeli-szekerényén díszleg.

Mondom, sok szép levélre válaszoltam, ami nekem is nagy öröm és öreg barátomnak is, akinek leveleimet díktálom, és akit én is Bapónak szólítok, mint immár nagyra nőtt unokái. Csakhogy most már lassabban megyen neki is a levélírás, már nem kopog olyan szaporán az írógépen, mint fiatal korában, amikor még az én történeteimet írta.

Igaz, szomorodtunk is mindketten, mert közületek sokan nem akarják sehogy megérteni, hogy nem tőlem – és tőle se függ, kinek a rajza-meséje-verse

Nagy Roland, Szentábrahám

kerül be a lapba. Oreg Barátommal legfennebb felhívjuk a Szerkesztő Nénik figyelmét egyik-másik különösen sikerült munkátokra.

Tudom, nem könnyű ezekben a szép májusi napokban iskolába járni, tanulni, és büszke is vagyok azokra, akik örömmel, szívesen teszik ezt. Még bő öt-hat hét, és vége a

tanévnek, kezdődik a vakáció. Amíg Ti a nagyvakációban nyaraltok, mi Típetupával erdei gyümölcsöt aszalunk, gombát szárítunk télire.

Ne feledjétek: minden leveletekre válaszolok! Még majd nyáron is (legfennebb kissé késve kapjátok meg a

Buzogány Mátyás, Kolozsvár

Repovszki Anna, Paks

választ, mert Vízirígó is elfogaltabb, mint a tanév folyamán, ritkábban hoz be Kolozsvárra öreg Barátomhoz, hogy válaszolhassak leveleitekre). Írjatok tehát bátran magatokról, családotokról, az iskoláról.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

Címlap:
Kádár Ágota,
Marosvásárhely

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXV. évfolyam. 275. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.

Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő.

A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323.

E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címen. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL. B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. **ISSN 1221-776x.**

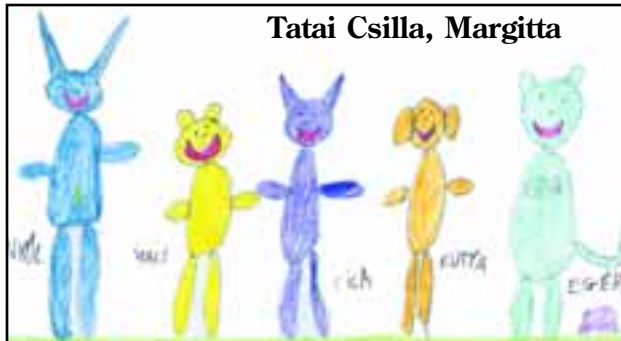
Ára 12000 lej

Vágd ki, és ragaszd
a gyűjtőlap
9-es kockájába.

Aranyos kiskutya,
Fekete a szőre,
Alacsonynövésű,
Lehajló a füle.
Mikor megdicsérem,
Mindig hízeleg,
Nagyokat ugrik,

S pacsival tiszteleg.
Ő az első kutyám,
Gömbi a neve,
Vigyázok, hogy soha
Ne legyen baj vele.
Pályi-Kis Tímea,
Szilágycseh

Csibi néni kérdi, kérdi:
mit csinál kend, Virág néni?
Virág néni azt mondja:
Csibi néni jól tudja,
Hogy virágport készítek,
Méhecskéket etetek.
Hamm!

Gere Nóra, Csíkszereda

Opra Otília, Kovászna

Pityut, a papagájfiút a hatodik
születésnapomra kaptam. Sokat
volt egyedül, mert 5 óráig napkö-
ziben voltam, és anyukám mun-
kában volt. Unatkozott, alig le-
hetett hallani a hangját. Vettünk
neki társat, egy tojót. Pintyőnek
neveztem el. Etetik egymást, és
sokat csiripolnak. Kölest, keksz-
morzsát, tojást szoktunk adni ne-
kik. Még esznek kukoricalisztet,
murkot, zabot, salátát. A homok
és a víz állandóan előttük van.
Nagyon szeretem őket.

Zöld Attila, Gyergyószentmiklós

Kósa Attila, Gyergyószentmiklós

Két cicám van:
Egyik Kandúr,
Másik Vince,
Aprópandúr.
Kandúr vörös,
Fehér, tarka,
Vince szürke
S nagy a karma.
Kandúr a tető lakója,
Vince a kutya barátja.
Szeretem a cicáimat,
S hálából ők dorombolnak.

Pál-Szilágyi Regina, Barót

Tóth Ákos,
Nagyvárad

Volt egyszer egy egér. Olyan nagy volt, mint az ember. Amikor lépett, csak úgy rezgett a város. Egyszer elment barátot szerezni. Találkozott egy majommal.

– Mi járatban vagy? – kérdi a majom.

– Ó, ne is kérdezd! Három hete járom a világot, és még nem találtam barátot.

– Majd én leszek a barátod – mondta vidáman a majom.

Elindultak ketten kéz a kézben, és ma is élnek, ha meg nem haltak.

György Tímea, Maroskeresztúr

Lovász Boglárka, Mezőpanit

Csibe fuss, csibe fuss,
Megfog a kutyus!!

Szász Ildikó, Vámosgálfalva

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy tyúk. Nagyon izgatott volt, mert tojást költött. Egy napon recsegést hallott. Nézi, hát kibújt a csibe. Nagy volt az öröm! Nagyon ügyes kakas serdült belőle. Jól tudott kukurikulni, peckesen járni, őrizni, és mindent. Itt a vége, fuss el véle, csapjon meg az ostor vége!

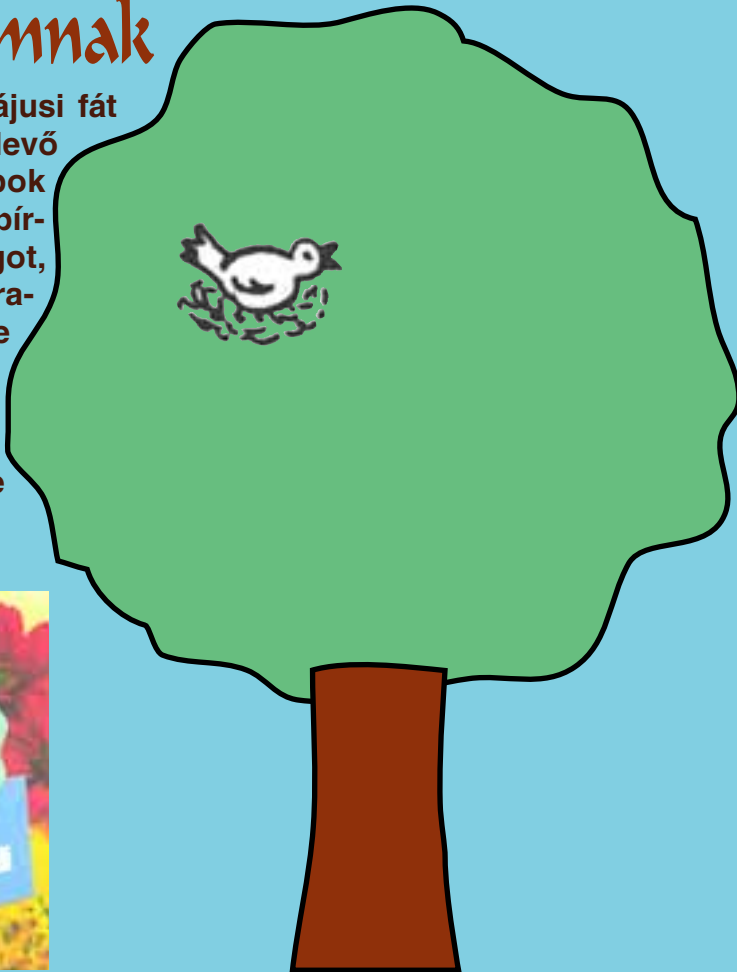
Siklódi Arnold, Gyergyószentmiklós

Györfi-Deák Géza, Zsibó

Édesanyámnak

Vágd ki ezt a májusi fát és a 13. oldalon levő kártyát. A lombok közé ragassz papírvagy szalmavirágot, majd az egészet ragaszd a kettőbe hajtott kártya vonalkázott részére.

Anyák napján köszöntsd vele édesanyádat.

Kiss Gergely

Mihály Sarolta

Fogarasi Norbert